

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5809205430
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5809205430.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Oľgy Belkovej a JUDr. Františka Potockého, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: T. N., nar. XX. XX. XXXX, maloletý bytom ako matka, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo ako opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: Y. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., ul. V.. W. č. XXX/X, zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Slavomírom Bachyncom, advokátom so sídlom T. č. XXX a otca: T. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., ul. I. I. č. XXX/XX, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou E. U., bytom M., ul. I. I. č. XXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného a návrhu na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 1P/257/2009-259 zo dňa 22. marca 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 1P/257/2009-278 zo dňa 30. mája 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

:

Okresný súd napadnutým rozsudkom otca maloletého T. N., nar. XX. XX. XXXX zaviazal povinnosti platiť na výživu maloletého sumu 200 eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého, počnúc od 01. 09. 2010. Zameškané výživné na maloletého T. N., nar. XX. XX. XXXX za obdobie 01. 09. 2010 do 22. 03. 2013 v celkovej výške 2804,26 eur zaviazal otca k povinnosti zaplatiť matke maloletého v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh matky zamietol. Tým došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 10C/52/2007-51 v časti o určení výživného. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil vykonaným dokazovaním, z ktorého mal preukázané, že návrh matky na zvýšenie výživného je z časti dôvodný, nakoľko bolo preukázané, že v súvislosti s nástupom maloletého do základnej školy došlo k zvýšeniu jej nákladov. Jej príjem sa v porovnaní s dobou, kedy súd naposledy rozhodoval o výške výživného sa zvýšil o 66 eur. Maloletý mal v dobe posledného rozhodovania súdu o výživnom 4 roky. V súčasnej dobe je žiakom 3. ročníky základnej školy, a teda výdavky na jeho výživu podstatne vzrástli. Okrem toho matka maloletého zabezpečuje sama výživu maloletého. Aj napriek tomu, že žije v spoločnej domácnosti so svojim priateľom, na ktorého poukazovala aj splnomocnená zástupkyňa otca, súd poukázal na to, že priateľ matky nemá vyživovaciu povinnosť k maloletému, a ak aj matke s platením nákladov na maloletého pomáha, je to iba jeho dobrá vôľa a nie povinnosť. Otec maloletého sa od roku 2009 zdržiava v Amerike a vychádzajúc z jeho výpovede mu poklesol príjem o 200 eur, s tým, že s mesačnými výdavkami, ktoré má. Okresný súd bol názoru, že vzhľadom na to, že dňa

20. 12. 2007 ukončil živnosť a na vlastnú žiadosť bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie a následne od roku 2009 sa zdržiava v Amerike, kde si iba príležitostne zarobí, dobrovoľne sa vzdal výhodnejšieho príjmu. Okrem výživného vo výške 109,54 eur a príležitostných darčiekov sa nijakým iným spôsobom nepodieľa na výchove a výžive maloletého. Príjem matky je skutočne nízky a postačuje iba na úhradu základných potrieb maloletého.

Vzhľadom na to, že bola preukázaná zmena pomerov v zmysle ust. § 78 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“) s tým, že okresný súd videl zmenu pomerov najmä vo vyššom veku maloletého (nástup maloletého do školy) určil, že návrh matky je dôvodný. Vychádzajúc z dikcie zákona, že dieťa má právo na rovnakú životnú úroveň ako rodičia sa potom súdu javí nelogické, aby ostala výška výživného bez zmeny, keďže otec maloletého sa dobrovoľne zdržiava v Amerike už 5 rokov a aj v takom veku mu pomáhajú finančne jeho príbuzní.

S poukazom na tieto skutočnosti rozhodol tak, že zaviazal otca maloletého platením výživného vo výške 200 eur mesačne počnúc od 01. 09. 2010 (teda odo dňa zmeny pomerov na strane maloletého). Vzhľadom na to, že okresný súd uložil otcovi maloletého platiť výživné od 01. 09. 2010, vzniklo mu zameškané výživné za obdobie od 01. 09. 2010 do 22. 03. 2013 vo výške 2804,26 eur, ktoré mu uložil zaplatiť v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Keďže matka maloletého žiadala vyššie výživné, než aké jej bolo priznané súdom, súd vo zvyšku jej návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal otec dieťaťa odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, prípadne návrh matky v celom rozsahu zamietnuť.

Uviedol, že súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ďalej na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza tiež z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Namietal odôvodnenie rozhodnutia s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Uviedol, že v rámci konania matka maloletého prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala o zvýšenie výživného zo súčasnej sumy určeného výživného 109,54 eur na sumu 250 eur, t. j. zvýšenie výživného takmer o 154 %. Aj napriek takto formulovanému návrhu jej súd čiastočne vyhovel a určil mu povinnosť prispievať na výživu maloletého T., ktorý je toho času dieťaťom vo veku 9 rokov a žiakom 3. ročníka základnej školy sumou 200 eur mesačne (zvýšenie o 99%); počnúc dňom 01. 09. 2010.

Považoval stanovenú sumu výživného za neprimerane vysokú vzhľadom na vek a potreby maloletého dieťaťa, ale aj deň (01. 09. 2010), od ktorého bola mu táto povinnosť uložená. Podľa neho matka nepreukázala podľa ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine dôvody hodné osobitného zreteľa.

Pokiaľ sa týka zmeny pomerov súd konštatoval len to, že od 01.09/2010 maloletý nastúpil na základnú školu, kde je v súčasnosti žiakom 3. ročníka. Podľa neho nebol preukázaný zlý zdravotný stav maloletého, pre ktorý by matke vznikli vyššie výdavky.

Ak aj matka tvrdila, že v súvislosti s úrazom maloletého v mesiaci 08/2010 mala zvýšené náklady a najmä poúrazový stav maloletého si ich vynakladanie aj naďalej vyžaduje, tieto tvrdenia matky sú zavádzajúce a účelové. Všetky výdavky, ktoré mala matka v súvislosti s úrazom maloletého jej podľa jeho informácií boli preplatené z poisťky maloletého prostredníctvom ČSOB poisťovne. Matka sa mohla a mala domáhať nároku na náhradu škody u škodcu, ktorý maloletému úraz spôsobil. Uvádza, že nie je správne, ak si matka myslí, že by uvedené malo byť premietnuté do vyživovacej povinnosti otca.

Mal za to, že matka sa pokúša o zvýšenie výživného práve z dôvodu, že musí splácať splátky úveru, na splácanie ktorého sa zaviazala pri vyporiadaní BSM v roku 2010 a od toho času sa cielene pokúša zvýšiť výživné, tak aby z tohto pokryla práve splátky predmetného úveru.

Poukázal na príjem matky a svoje majetkové pomery pričom zastával názor, že výživné, ktorého výšku ustálil prvostupňový súd na sumu 200 eur nie je adekvátne vzhľadom na vek a súčasné potreby maloletého.

Uviedol mal a má nepretržitý záujem o svojho jediného syna. Okrem toho, že si voči nemu plní pravidelne vyživovaciu povinnosť, synovi podľa svojich možností nie príležitostne, ako tvrdila matka, zabezpečuje ošatenie, hračky, školské potreby a ostatné veci, o ktorých maloletý hovorí a ako dieťa túži. Tieto veci mu posiela najmä prostredníctvom svojich rodičov. Vždy 1x do mesiaca, keď je maloletý u jeho rodičov, sa so synom kontaktuje prostredníctvom videohovoru (skype).

Matka dieťaťa a opatrovník dieťaťa sa k odvolaniu otca dieťaťa písomne nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením podľa 219 ods.1,2 O.s.p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že matka maloletého žiadala, aby súd zvýšil povinnosť otca platiť výživné vo výške 250 eur mesačne počnúc od 01. 09. 2010. Rozsudkom Okresného súdu v Námestove č. k. 1P/257/2009-67 zo dňa 12. 10. 2010 bol návrh matky na zvýšenie výživného a na zmenu úpravy styku otca s maloletým zamietnutý. Uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8CoP/31/2011-85 zo dňa 29. 03. 2011 bol rozsudok Okresný súd doplnil dokazovanie v zmysle intencii zrušujúceho uznesenia a dňa 30.5.2013 vo veci rozhodol. Podľa vyjadrení matky pred súdom I. stupňa je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné vo výške 250 eur mesačne. Pokiaľ si otec maloletého môže plniť svoje povinnosti na území SR mesačne vo výške minimálne 400 eur, žiť v zahraničí a minimálne dvakrát do roka prísť zo zahraničia letecky domov a zaplatiť svojim príbuzným letenky je v jeho možnostiach platiť výživné v navrhutej výške. Podľa nej mal otec maloletého už v marci 2009 dostatok finančných prostriedkov, pretože daroval dom, v ktorom dovtedy spolu žili, prerobili ho. Taktiež predal auto, ktoré patrilo do BSM. Ďalej uviedla, že v roku 2009 pracovala vo firme Panasonic, maloletý v tom roku navštevoval materskú školu v Trstenej, kde mu platila stravu a poplatok za škôlku vo výške 36,55 eur. Do škôlky chodil do konca školského roka 2010. Od 01. 09. 2010 nastúpil do prvého ročníka. Do januára 2011 platila maloletému poisťku vo výške 20 eur a od januára 2011 ju zvýšila o 10 eur. V auguste 2010 utrpel maloletý úraz, v dôsledku čoho musel byť operovaný. Ona bola spolu s ním v nemocnici, pričom si sama hradila vlastné náklady pobytu. Otec maloletého platí výživné pravidelne, nič iné mu však nedáva. Uviedla, že býva s maloletým v byte, za ktorý platí mesačne nájomné a elektriku vo výške 180 eur, ďalej spláca úvery v Slovenskej sporiteľni vo výške 120 eur mesačne. K návrhu na zmenu úpravy styku sa vyjadrila, že maloletý sa s otcom nestretol od marca 2009. Do roku 2009 prebiehal styk v zmysle rozsudku o rozvode. V súčasnej dobe je maloletý v styku s otcom prostredníctvom skypu.

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa ust. § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Pri skúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa nie je dôvodné.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O. s. p. So všetkými skutočnosťami uvádzanými odvolateľkami v odvolaní sa dostatočne a presvedčivo vysporiadal už prvostupňového súd, ktorého závery si odvolací súd osvojil. Keďže odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu je vecne správne, v bližších podrobnostiach vzhľadom na uvedené konštatovanie naň odvolací súd aj poukazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Na doplnenie odvolací súd uvádza, že otec v odvolacom konaní neprodukoval žiadne také dôkazy, ktorá by mohli privodiť zmenu rozhodnutia okresného súdu. Aj odvolací súd bol toho názoru, že došlo k zmene pomerov na strane maloletého, ktorá si vyžaduje zvýšenie výživného. Pokiaľ otec namietal dátum, od ktorého súd I. stupňa zvýšil výživné, odvolací súd poukazuje na to, že o zvýšení výživného na návrh matky súd konal na základe uznesenia sp.zn.1 P/43/2009-79 zo dňa 27. 10. 2009, ktorým bol tento návrh na zvýšenie výživného vylúčený na samostatné konanie a to z konania o zníženie výživného na návrh otca.

Zo zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil v plnom rozsahu.

Podľa ust. § 224 ods. 1, § 146 ods. 1 O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledky ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o maloleté deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.) preto odvolací súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.